

Svar angående tröst

Min något skämtsamma reflektion vid Nationalekonomiska föreningens diskussion föranleddes av att Ekemark påpekat, att bostadsföretag och enskilda fastighetsägare endast betalar en mindre del av den ränta, som utgår till innehavarna av bostadsobligationerna. Mellanskillnaden täcks av staten. Ur statens synvinkel kunde det då möjligen te sig tröstrikt att räntan på såväl bostadsobligationer som statsobligationer under långa tider legat mycket lågt ur marknadsmässig synvinkel. Vi i bankerna har emellertid varit tvingade att ta på oss dessa obligationer. För närvarande får vi binda ungefär en

tredjedel av våra medel i sådana placeringar. Denna situation är emellertid inte särskilt tröstrik för vare sig våra insättare eller våra övriga låntagare. Effekten har nämligen blivit att vi under dessa omständigheter inte kunnat hålla så höga inlåningsräntor och så låga utlåningsräntor som vi annars skulle kunnat göra.

Hur man sedan ska komma till rätta med detta problem ur tex insättarnas synvinkel är dock en annan och mer invecklad fråga.

Fil dr *Jan Wallander*
Svenska Handelsbanken